

dukt

STUDENTAVISA I TROMSØ

Organ for Tromsø-studentane

2. årgang - Nr. 2 - 1977

STREIKESTØTTEARBEID

SSK: «... viktig å spre riktig informasjon».

Streikestøtte er ei hovudsak denne gongen. Dette avdi talet på streikar stendig aukar, - fleire og fleire arbeidarar tek del i kampen mot utbytting og forverra kår.

På Universitetet eksisterer det to organisasjonar som driv streikestøttearbeid, - Streikestøttekomiteen (SSK) og Streikestøttefronten (SSF) Desse organisasjonane gjer her greie for deira respektive syn på streikestøttearbeid. Vi viser særskilt til konfrontasjonsintervju mellom SSF og SSK. Sjø midtsidene.

Forsvar de demokratiske rettighetene, avvis Alstadsheimutvalgets innstilling

Alstaheimutvalgets innstilling representerer et alvorlig angrep på vår velferds organisering. Denne innstillinga er nå behandla i Samskipnadsstyret. To forslag ble utarbeidet til uttalelse, - ett fra administrasjon og ett fra studentrepresentantene. Administrasjonens forslag ble vedtatt.

Uttalelsen godkjenner i all vesentlighet utvalgets forslag. Divergenser markeres bare der administrasjonen går **LENGER** enn utvalget i sine angrep på studentenes organiseringsfrihet og innflytelsesmuligheter. Se inne i avisa.

KREV HOAAS UT AV SKULEN!

Ein sterk opinion krev no å få nazisten Olav Hoaas fjerna frå det norske skuleverket. Dersom KUD skulle sjå bort frå denne opinionen når dei skal taka si avgjerd, er det viktig at flest mogleg kjenner til

kva Hoaas står for, og kan vera med på å reise kampen mot at han framleis får ha stillinga si som lektor ved Stokmarknes Gymnas. Sjø inne i avisa!

SISTE NYTT:

KNALLANGREP PÅ STUDENTANE SIN ØKONOMI!

INTERNE DOKUMENT FRÅ LÅNEKASSA AVSLØRT

Bortebuarstipendet fell bort, og istadan skal det innførast eit prosentstipend som skal behovprøvast mot ektefellen og/eller din eigen inntekt. Stønad du kan få etter behovsprøving:

10 000 kr	Stipend du får:	0 kr
13 000 kr		450 kr
16 000 kr		1050 kr
19 000 kr		3200 kr
22 000 kr		4800 kr
25 000 kr		6000 kr
28 000 kr		7200 kr
30 000 kr		8000 kr

studerer og den andre arbeider, kjem langt dårlegare ut enn i dag. Heimebuarar mister ca. 40 prosent av grunnstipendet, og folk som arbeidar ved sida av for å sleppe den høge gjeldsbøra, mister store delar av stipendet. Etter behovsprøvinga kjem ein fram til kva ein er stønadsberetiga til, og stipendet vert rekna ut på grunnlag av det. (Sjø tala ovenfor).

Det nye stipendsystemet vil ramme alle med ektefelle som tjener mellom 24 000 og 40 000 kr. Søkarar som er gifte, skal

Det du ikkje får i stipend, får du i lån. Ektepar der den eine parten

FORTS SISTE SIDE

1

FORBY NORSK FRONT!

Kravet om forbod av «Norsk Front» har stor oppslutning mellom anti-fascistar og demokratisk innstilte menneske. Borgarskapet freistar verne om nazistane og politikken deira ved å bortforklare provokasjonane deira, og snakke om dei som rekasjonar på AKP sin politikk.

På tross av dette vert kravet om forbod stendig styrka. Førsterka aktualitet har dette fått etter provokasjonane mot demonstrantar utanfor Fokus kino og etter dei to sprengningsattentata mot Oktober bokhandel. Sjø siste sida!

Støtt den kampen Tromsfiskarbeiderne fører!

Arbeiderne ved Tromsfisk A/S står nå oppe i en kamp som gjelder retten til fagorganisering, mot politiske oppsigelser, og mot bruk av politi mot arbeidere i kamp.

Dette er spørsmål av prinsipiell betydning for hele arbeiderklassen i Norge.

Retten til fagorganisering er blitt hindra av bedriftsledelsen, som

POLITIANGREPET - FASCISTISK TERROR

Politiets rolle som en viktig del av klassestatens voldsapparat kom enda klarere fram da de den 7.3. sprengte et fagforeningsmøte (med god hjelp av kontorsjef Bottolfsen, som banka opp 2 kvinnelige arbeidere).

Politiet arresterte to tillitsmenn + en besøkende som var der for å vise Hammerverkfilmen.

Politiets sprengning av fagforeningsmøtet på Tromsfisk er så vidt vi vet et enestående eksempel

i norsk historie. Derimot skjer slike ting stadig vekk i fascistiske land. Politiangrepet mot fagforeningsmøtet kan bare karakteriseres som **fascistisk terror**.

PROTESTSKRIV TIL JUSTISDEP. FRA TILLITSMANNSUTVALGET

I en protest til Justisdepartementet mot de overgrepene arbeidere ved Tromsfisk er blitt utsatt for, sier Tillitsmannsutvalget bl.a. dette:

Vi merker oss at politimesteren

dagen etter at 12 arbeidere hadde levert inn medlemskorta sine til NNN-ledelsen, ga 2 arbeidere sparken - uten skikkelig grunn.

Tillitsmannsutvalget prøvde flere ganger å få bedriftsledelsen til å trekke oppsigelsene, de hadde bl.a. kontakt med NNN's sekretær Hysvær.

Til slutt stilte de fagorganiserte

i Tromsø i ei pressemelding legger opp ei prinsipiell linje for politiets arbeid som vi må ta skarp avstand fra. Han hevder at politiet har rett til å rykke ut og arrestere folk som «driver agitasjon» og folk som «organiserer arbeidsnedleggelse». Det er nok at en bedriftsledelse ber om politi, så slår politiet villig ned på arbeidsfolk som driver faglig virksomhet.

Politimesteren ser ikke engang noe betenkelig i at et stort politioppbud med hund blir satt inn mot et møte som avholdes

hjemme hos arbeiderne i fritida! Det eneste han beklager er om politiet har grepet «unødig hardhendt inn i et vanlig fagforeningsmøte» i hybelhuset. Politiet skal altså ha lov til både å gripe inn og til å gripe hardhendt inn i vanlige fagforeningsmøter. De må bare ikke være unødig hardhendte, hva nå dette måtte bety.

Vi protesterer mot at politiet skal brukes mot arbeiderklassen. Den linja politimester Hals trekker opp er ikke bare et angrep mot fagorganiserte, det er

et grovt angrep på elementære demokratiske rettigheter som forsamlings- og ytringsfriheten.

De tre arbeiderne som ble slått ned av kontorsjef Bottolfsen leverte inn skriftlig anmeldelse på ham. Det ble i anmeldelsen vist til et større antall vitner. Politiet har til dags dato overhodet ikke foretatt undersøkelser eller avhør angående disse anmeldelsene. Dette styrker vår oppfatning av at politiet er et direkte redskap for bedriftsledelsen og ikke vil ta hensyn til våre, de fagorganiserte arbeidernes interesser, overhodet.

NKP ANGRIPER TROMSFISK ARBEIDERNE

Angrepa på kampen til Tromsfiskarbeiderne har vært mange, sjøl om arbeiderne også har fått brei støtte. (Bl.a. fra samorg. i Tromsø.) Borgerpressen, med avisa Tromsø i spissen, har gjort sitt beste for å spre løgn og hets. Det samme har Samorg-forkvinna Ann-Jorid Thingvold gjort.

Men denne gangen kom de groveste angrepa fra NKP, som med liv og sjel har gått inn for å knuse kampen - samtidig som de prøver å vinne ry som et parti som står på arbeidsfolk si side.

For å vise det sanne ansikt til NKP, kommer et utdrag fra den appellen en arbeider fra Tromsfisk (Øydis Bjørkmo) holdt på Studentersamfunnet lørdag 12.3.

BEDRIFTSLEDELSEN OG BORGERPRESSA I SPANN MOT ARBEIDERNE

Vi har blitt møtt med mange og harde angrep. «Tromsø» har drevet en voldsom hets mot oss, bedriftsledelsen slår oss ned og sender politi mot oss. Men så lenge vi står samla innad, og får støtte fra fagorganiserte og andre i Tromsø og ellers i landet, vil ikke dette kunne knekke oss. Dersom noen klarer å skape splittelse innad hos oss, kan vi imidlertid lide nederlag. Angrep som tar sikte på å demoralisere oss og splitte oss innad, er derfor de farligste angrepene.

NKP SABOTERER KAMPEN!

Vi har vært utsatt for slike angrep også. Disse angrepene har kommet fra Tromsø Kommunistiske Parti, og har klart tatt sikte på å få oss til å legge ned kampen. Fra dagen etter sit-down-aksjonen vår har disse folkene arbeidet iherdig med å spre splittelse og mismot innad hos oss. De har faktisk bekjempet oss mest iherdig. Vi vil gjøre dette kjent offentlig nå, fordi vi er sikre på at de vil fortsette med undergravingsarbeidet sitt også i framtida.

NKP har gått fram på den måten at de dukket opp på fagforeningsmøtene dagen etter sit-down-aksjonen vår, og sa at de var

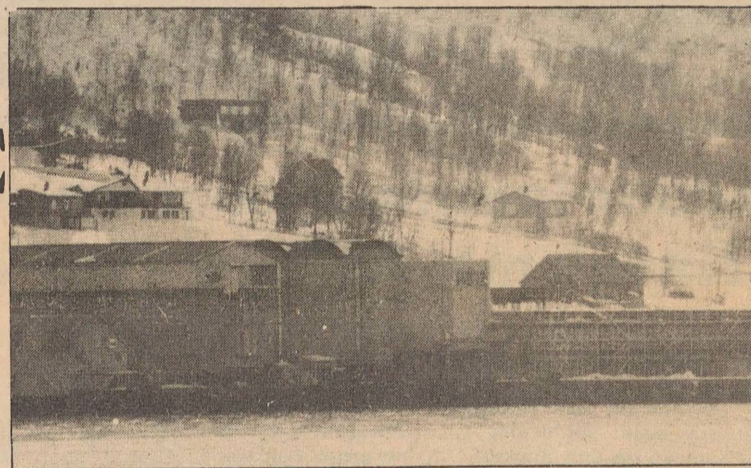
interessert i å støtte kampen vår. De to representantene for NKP presenterte seg som Havaas og Johannesen. Vi skjønte ikke hvor farlige de var, og lot dem være tilstede på møtet vårt. De ble dermed grundig informert om situasjonen innad i fagforeningen vår, og saker og ting vi var uenige om, og om våre svake punkter.

De framstilte seg som venner av oss, men de sa at dersom vi ikke fulgte Hovedavtalen, ville vi ikke få støtte noesteds fra. Dagen etter prøvde de å plukke opp to fra Tillitsmannsutvalget på gata for å ta dem med på noe de kalte for «et uformelt NNN-møte», men som viste seg å være et NKP-møte, når de ble spurt om det. Da vi sa at vi ikke kunne stille på et slikt møte utne å ta det opp med de andre i foreninga, ble de åpent truende, og spurte om vi ønsket støtte fra NNN eller ikke. Vi ga dem pressemeldinga vi hadde laget, og den redegjørelsen som vi delte ut til tillitsmennene i NNN, og de klarte å få med seg en av de andre arbeiderne på dette møtet. På møtet fikk han høre at vi ikke ville få noen støtte fra arbeidsplassene her i byen så lenge vi hadde Johan Christie som tillitsmann. De som var på møtet sa de hadde stor innflytelse innen NNN, at de var garva tillitsmenn, og det kom klart fram at de skulle gjøre sitt for at vi ikke skulle få noen støtte. Vi har merka at de mente alvor med dette. Vi har hørt at da en arbeider fra Richardsen foreslo at arbeiderne der skulle støtte oss, var det ei fra NKP som gikk imot dette, og som brukte opplysninger som bare kunne stamme fra de to som hadde vært på fagforeningsmøtet vårt på lørdag. Vi er redde for at dette ikke er den eneste arbeidsplassen hvor NKP driver og sprer

gift for å hindre støtte til kampen vår.

NKP MED TAKK TIL SEG SJØL

De to NKP'erne Havaas og Johannesen har sagt at de har fått i oppgave av partiet sitt og følge med i kampen vår. Det gjør de på den måten at de stadig henger rundt ut i hybelhusene på bedriftene, og sprer hets mot streikestøttekomiteen og AKP overfor medlemmer i fagforeninga vår. De sprer dermed forvirring og skaper splittelse i foreninga vår. De bakvasker og motarbeider tillitsmannsutvalget så godt de kan. Et par eksempler for å vise hvilke metoder de bruker: På torsdag var det noen

representanter for Streikestøttekomiteen på Universitetet ute på hybelhuset for å kontakte oss. Da var de to NKP'erne i full virksomhet, og de tilbød Streikestøttefronten å skaffe dem en av arbeiderne til å holde appell på møter på Universitetet dersom Streikestøttefronten var interessert i dette! Streikestøttefronten avslø imidlertid dette uhørt

frekke tilbudet. NKP har ingen som helst rett til å opptre på vegne av fagforeninga vår, og vi ønsker at de to holder seg langt unna. Samme dagen laget de to NKP'erne ei pressemelding som de fikk 5 av medlemmene våre til å skrive under på. Den sto offentliggjort i «Tromsø» på

Over til side 10

FAGLEG 1. MAI-FRONT!

EINSKAP PÅ KLASSEKAMPEN SIN GRUNN!

FAGLEG 1. MAI-FRONT

Fagleg første mai-front (FFF) er no forlengst danna på dei fleste institutta. 10. mars valde Instituttet for samfunnsvitenskap eit arbeidsutval for studentane som saman med leiinga for dei tilsette er styre for FFF-komiteen på instituttet. Studentane har tatt til med å diskutere og undersøkje på kva for område det er rett å reise lokale parolar. Komiteen har eiga parolegruppe, propaganda-gruppe og listegruppe. Det vil seie at vi arbeider på mange område, og mange kan verta med i førebuingane til 1. mai på det området dei sjølv ønskjer, alt etter kva dei har tid til.

I tida framover til 1. mai vert det bokdisk med informasjon og materiell og veggaviser om 1. mai, - om kva som skjer lokalt og på byen. Dette er det propaganda-gruppa som står for. Listegruppa har ansvar for at det vert samla underskrifter til ei stor annonse som skal inn i avisene før 1. mai. Namna vil ikkje koma med, berre talet for kor mange som står Fagleg 1. mai-front.

Heile byen har ein 1. mai-komite som vart vald av representanter for lokalkomiteane på eit allmøte sist i februar. Lokalkomiteane vedtok her hovudparolene, etter at ein hadde diskutert endringsforslaga til den plattformen som Tiltakskomiteen hadde lagt fram. No er det opp til lokalkomiteane i heile byen å finne fram til underparoler som gjer toget til ei brei mønstring av alle dei områda der det går føre seg klassekamp.

EINSKAP PÅ KLASSEKAMPEN SIN GRUNN!

Dette er hovudparola for dagen, og dette er den einaste parola som ingen kan reservera seg i mot. Det er dette hovudgrunnlaget som skil Fagleg første mai-front frå de

andre toga og arrangementa på 1. mai. Dei som ikkje står dette arrangementet, gjev i sin konsekvens stønad til samarbeidet med kapitalen, og dreg seg unna kampen mot borgarskapet på alle dei områda der arbeidsfolk står mot borgarskapet. Ein annan sentral grunn er at dei «ikkje vil verta identifisert med AKP». Med andre ord kan dei ikkje slutta seg til eit tog der AKP og stør grunnlaget. Det er klart at folk lyt vurdere parolegrunnlaget og ikkje kven som står dette når dei avgjer om dei skal slutta seg til fronten eller ikkje. I tida framover mot 1. mai, - arbeiderklassen sin internasjonale kampdag, - treng vi å reise ei brei rørsle for riktige politiske krav på klassekampen sin grunn. Slutt opp om Fagleg 1. mai-front der du er, gjer ditt til å reise dei riktige politiske krava, og til at dei vert mønstra på gata 1. mai.

FFF/ISV

Studentavisa vil gjera 1. mai til hovedsak i neste nummer, og oppmodar folk til å skrive innlegg.

Red.

TROMSØ STUDENTIDRETTSLAG

Tromsøstudentenes Idrettslag er nå så smått begynt å komme i sving. Vi har avholdt et konstituerende årsmøte, fått valgt et styre, vedtatt foreløpige vedtekter og diskutert retningslinjer for arbeidet framover. Medlemsvervingen er kommet i gang, og vi har planlagt et medlemsmøte i løpet av mars måned. Nytt årsmøte er satt til begynnelsen av høstsemesteret. Laget er også innmeldt i Norges Idrettsforbund og Norske Studenters Idrettsforbund etter vedtak på årsmøtet.

AKTIVITETENE i gang med en del sportslige aktiviteter. Fem grupper er nå i Etter en del om og men er vi også

swing, to i volleyball, en i fotball, en i handball og en trim gymnastikkgruppe. Treningen går med liv og lyst, spesielt har interessen vært stor for fotball og volleyball.

Oppmøtet på håndballtreningene har vært noe mindre enn ønskelig, men vi tror fortsatt at det skulle være grunnlag for en større aktivitet også her. Interes- sen for å drive ren trim var svært så laber i begynnelsen, og selv om det er blitt noe bedre etter hvert mener vi fortsatt at det skulle være langt flere som trenger litt «bøy og tøy». Dette tilbudet er jo nettopp det vi mente burde være viktig for den store massen av

studenter, både fordi vi mener svært mange har behov for en slik form for fysisk aktivitet og fordi vi mener det er masseidrett på sitt beste. Alle kan delta på sitt nivå, uten noen som helst form for konkurranse eller prestisjefag.

VEIEN VIDERE

Vårt mål har vært å gi et tilbud til og aktivisere flest mulig studenter i idrett. Dette har vi bare sånn delvis lyktes i, det viser seg at de fleste vi har fått med er folk som også ellers driver idrett. Vi har foreløpig ikke fått fram masseidrett på virkelig bredt plan, og spesielt ha vi fått få jenter med. Dette vil antakelig bli lagets

største problem framover og det trenges god planlegging og grundig diskusjon blant alle studenter for å få det til.

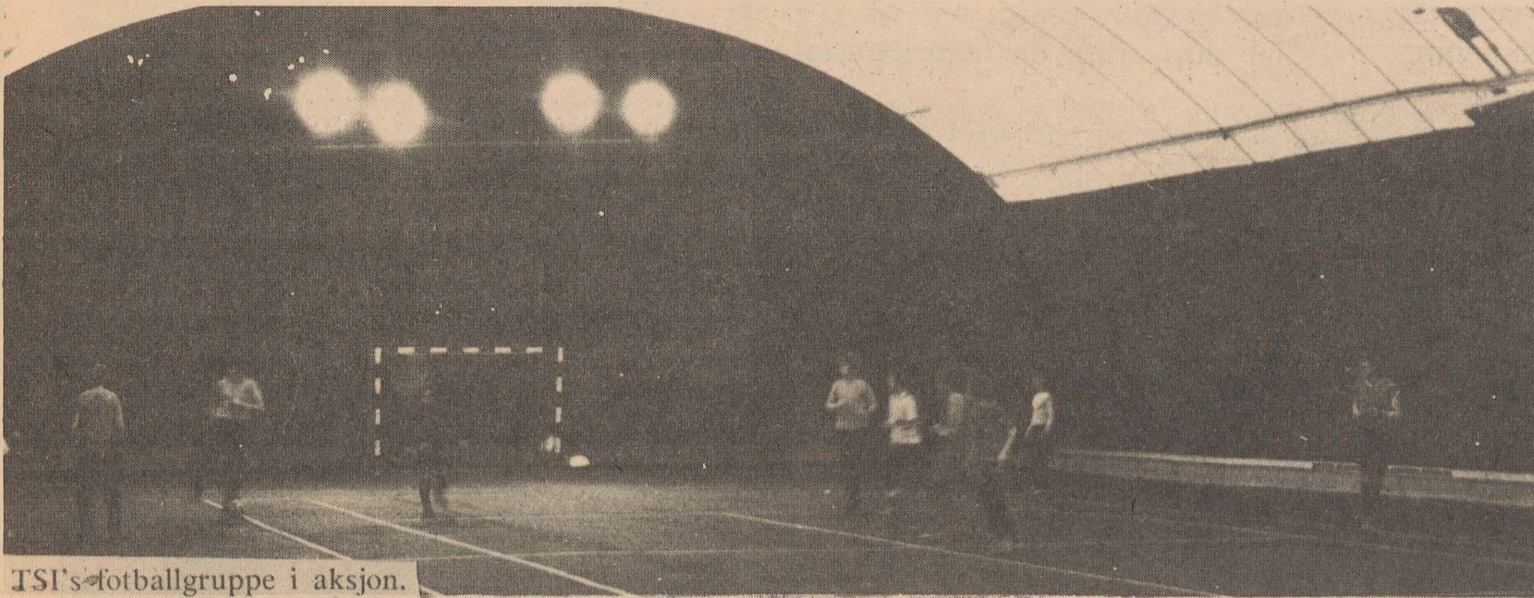
En klar målsetting og en god arbeidsplattform for styret vil være til stor hjelp, men store idealer og fine forsetter på papiret skaper ikke alene en god praksis. Derfor er det viktig at alle studenter deltar både i aktiv virksomhet og planlegging og samarbeid skaper laget. Vi må få gjort klart hva folk mener laget bør være, i teori såvel som i praksis. Vi har sett en del av problemene allerede. Jentene er ikke kommet skikkelig med. Stor nivåforskjell gjør at mange enten ikke møter opp eller i stor grad faller utenfor på treningene. Skal vi satse på å holde alle treningene på et nivå som gjør at alle kan stille likt eller skal vi forsøke å dele gruppene? Skal vi starte egne jentegrupper? Dette er spørsmål vi må diskutere, både i gruppene og på medlemsmøter.

TRENINGSTIDER:

Onsdag kl. 16.00 - Fotball - Plasthallen
Onsdag kl. 16.45 - Trim - Borgtun
Onsdag kl. 17.45 - Lett voll(yball) - Borgtun
Fredag kl. 16.00 - Håndball - Plasthallen
Fredag kl. 17.45 - Volleyball - Sommerlyst

MØT OPP!

TSI

TSI's fotballgruppe i aksjon.

Rabiante innsinuasjoner fra Haugli mot AKP (m-l)

Borgerpressa har prøvd å utnytte attentatet på Oktober til ville angrep på AKP (m-l), ja flere aviser antyder at AKP har sprengt sin egen bokhandel i lufta. Hvem andre enn universitetets direktør Haugli er det som kaster seg inn i dette antikommunistiske korstoget? I VG (16/3) uttaler universitetsdirektøren:

«Jeg kan på ingen måte utelukke at det er universitetet i Tromsø som holder både papir og maskiner til denne flom av m-l innspirett «informasjon» som er blitt distribuert etter sprengningen av Oktober bokhandel». På spørsmål om universitetsledelsen er blitt forespurt på forhånd om dette (intervjueren tar tjuveriet som gitt) svarer Haugli at han ikke positivt veit at universitetet «ufrivillig støtter utgivelsen av disse skriftene». Så fortsetter Haugli: «Men jeg må innrømme at det har slått meg at sannsynligheten er til

stede. Det er jo ingen hemmelighet at de fleste underskrivne på m-l opprop og annonser har en eller annen tilknytning til universitetet, og de enkelte fakulteter har meget moderne maskineri for mangfoldiggjøring. Noen effektiv kontroll over når og av hvem dette brukes, er det dessverre bortimot umulig å utøve»

Haugli sier åpent at han ikke har det minste positivt viten om at noe slikt tjuveri finner sted. Likevel våger herr Haugli, som til og med er universitetsdirektør, og ikke redaktør for ett eller annet lugubert ukemagasin, å innsinuere at universitetsansatte/studenter stjeler universitets «maskineri for mangfoldiggjøring»

Dette er for drøyt. Jeg vil be Haugli svare her i Studentavisa om han mener det er god folkeskikk offentlig å innsinuere at personer begår tjuveri uten et eneste dokumentasjon.

Universitetsdirektør Willy Haugli «slår» til igjen.

Den eneste måten en kan forstå Hauglis innsinuasjoner på er at han i likhet med VG mener at i kampen mot AKP og alle kompromiss så er ingenting for skitne. Jeg vil bare påpeke at det bildet av AKP som sannsynlige tjuver, som Haugli gjør seg til talsmann for, rydder marka for framtidige nazistiske terrorangrep mot AKP. Få folk til å trykke på AKP er kriminelle, og nazismen vokser og får nytt kampnett over å få så prominent støtte som i herr Hauglis tilfelle.

Hans Evju

STUDENTERSAMFUNNET: STØTTE TIL KAMPEN FOR CHATEAU NEUF

Følgende resolusjon ble vedtatt på møte i studentersamfunnet 4/3 1977:

Studentersamfunnet i Tromsø støtter fullt ut at DNS skal ha sikre rettigheter i Chateau Neuf, dvs. penger og plass. Studentersamfunnet i Tromsø støtter fullt ut kravet om at Chateau Neuf skal være studentenes hus.

Studentersamfunnet i Oslo sitt uten, Chateau Neuf, blei bygd hos lovlig vedtak på generalforsamlinga for å bygge. Uten lovlig vedtak bak seg satte høyremannen, og stortingsrepresentanten, Syse, som var formann i byggekomiteen i gang bygginga. Først skulle huset koste maksimalt 10 millioner kroner. Regning lød på 30 millioner. I dag er Huset ute i en økonomisk Irise, og det skyldes i hovedsak at Syse og co aldri har tatt hensyn til

at det var Studentersamfunnet som skulle ha huset, ikke private kreditorer og banker slik det er nå.

Chateau Neuf skylder disse private bankene og kreditorene 3 millioner kroner som skal betales i år. Disse pengene har de ikke.

Det politiske siktemålet til Syse og de private kreditorene er at DNS skal ut av Chateau Neuf, og at andre, f.eks. Universitetet i Oslo skal ta over.

Studentersamfunnet i Tromsø mener det er viktig at Chateau Neuf fortsetter å være et hus for Studentersamfunnets politiske virksomhet, og at Studentersamfunnet i Oslo får større og helt sikre rettigheter i Huset.

Studie- og skoleservice

- en tjeneste for studenter og skoleelever under videreutdanning

Vår jobb er å hjelpe deg.

Tromsbanken AS

- din økonomiske rådgiver

8. Mars-komiteen i spissen for å reise KAMPEN MOT PORNOGRAFIEN!

I dei siste åra har produksjonen av pornoblad, -bøker og filmar stadig vekt. Pornografien er ein del av den ideologiske undertrykkinga av kvinner: kvinnekroppen vert nytta som salgbare vare og kvinna vurdert som sexobjekt. Samstundes er pornografien ei grotest spekulering i seksuallivet generelt. Pornoindustrien er i vekt og produsentane håver inn stor profitt på denne reaksjonære ideologien.

PUNKTDEMONSTRASJON OG MAGEPLAKATAKSJON

I Tromsø og andre stader har 8. Mars-komiteer gått i spissen for å reise kampen mot pornografien. Den 25.2 arrangerte komiteen ein punktdemostrasjon utanfor Paviljongen. Omlag 35 personar samla seg under

parolane:

Nei til sal av kvinnekroppen!
Kamp mot pornografien!

Det vart og delt ut løpesedlar og diskutert med folk som gikk forbi. Dei fleste synte stor sympati for demonstrasjonen og ein del slutta seg til. Dette syner klart at krava har stor støtte.

Tidlegare på dagen var det mageplakataksjon og utdeling av løpesedlar utanfor tre kioskar. Det vart og overlevert eit protestskriv, som retta seg mot sal av pornografiske blad, til eigarane. Ein av dei (Wi-To) reiv i stykker skrivet, - eit klart uttrykk for at pornografien er ei viktig inntektskilde for dei som distribuerer han.

Kampen mot pornografien har såvidt starta, og må føres vidare. Den er ein del av kampen mot ideologisk undertrykking av kvinner og mange fleir må ta del i kampen for å slå attende det reaksjonære kvinnesynet som pornografien er eit uttrykk for.

Korleis USV vil «demokratisere» Studentersamfunnet

USV oppmoder studentene om å halde seg vekk frå studentersamfunnet. I sanning eit genialt program for å «demokratisere» studentersamfunnet og gjere det mindre «einsidig» og «AKP-dominert», som dei seier dei ønsker!

Studentersamfunnsstyret inviterte Streikestøttefronten til eit konfrontasjonsmøte med Streikestøttekomiteen om «To linjer i streikestøttearbeidet». Streikestøttefronten seier nei, og kvifor?

Fordi studentersamfunnet står som arrangør! (som kjent var dei interesserte i konfrontasjonsmøtet, som blei holdt ei veke seinare).

Dette og meir om USV si prinsipppløye og om dei grove og usanne skuldingane dei har kome med mot Studentersamfunnet har vi tatt opp i eit åpent svar til USV i Raud Front-avisa nr. 6, som kjem i nytt opplag. USV har ennå ikkje svart på noko av det vi her seier og spør om.

STYRET I STREIKESTØTTEFRONTEN ER FORNÆRMA:

I Raud Front-avisa sto det at USV nekta Streikestøttefronten å stille på konfrontasjonsmøtet, og at dei har vetorett i Streikestøttefronten. Dette oppfatar dei som ei skulding om manglande demokrati i fronten. Det gler oss at USV har gått bort frå det udemokratiske «representasjonsprinsippet» som dei hardnakka har stått på så lenge vi kan huske (sist i 8.mars-arbeidet der dei spydde ut argument som at «dei uorganiserte sjølvstilt ikkje kunne ha stemmerett i ein komite, for stemmerett i ein konfrontasjonsmøte». Dette hevda dei som eit kronargument mot 8.mars-komiteen sitt arrangement som hadde allmøtet som høgste organ, der alle hadde

stemmerett.)

Representasjonsprinsippet betyr at det er representantar frå ulike organisasjonar/parti som bestemmer, og ikkje dei som er aktive i arbeidet gjennom allmøte og den leinga allmøtet har valgt. Vi i Raud Front-styret skal sjølvstilt vere dei seieste til å avsaane det som først om at KUL og USV har vetorett i Streikestøttefronten, når dette ikkje stemmer. Kjell Roland uttaler om dette på vegne av styret i Streikestøttefronten: «SSF nemlig en aktivistorganisasjon der hver enkelt medlem har en stemme, og der ingen organisasjon har noen som helst «vetorett».

LIKEVEL «EIN SELVFLØGE» FOR STREIKESTØTTEFRONTEN Å IKKJE STILLE?

Streikestøttefronten v/Kjell Roland gir sjølv grunnlag for det falske ryktet om vetorett i svaret han gir på Raud Front-styret sin invitasjon, der han seier: «Som kjent har både USV og

KUL-Tromsø... vedtatt å boikotte møtene i Studentersamfunnet. Siden disse organisasjonene sammen med uavhengige sosialister (som forøvrig i hovedsak deler USV/KULs syn i denne saken) er drivkreftene bak SSF, er det en selvfølge for styret «å takke nei» til invitasjonen.» Det er altså «en selvfølge» for styret i Streikestøttefronten å ikkje stille fordi USV har vedtatt å boikotte møta!

(Det er løgn at KUL boikotter studentersamfunnet. I alle fall skal dei når dette vert skrivi ha innleiing om «Skal vi slåst for Svalbard og midtlinja i Barentshavet? mot Jon Michelet. Studentersamfunnet har heller aldri mottatt noka melding frå KUL om at dei tidlegare har boikotta.)

NOK EIT UTTRYKK FOR USV SI PRINSIPPLØYE

At Streikestøttefronten nekta å stille på konfrontasjonsmøtet når Studentersamfunnet arrangerte det, er sjølvstilt framleis eit døme

på USV si prinsipppløye, og like lite egna til å gjere Studentersamfunnet til «et forum for saklig debatt og opplysning som virkelig kan samle store deler av Tromsøs studenter», noko dei og seier dei ønsker!

At USV i den eine samanhengen er fornærma over å bli skulda for å stå på representasjonsprinsippet samstundes som dei i andre samanhengar kjempar innbitt mot grunnplansorgan, sering er bare nok eit døme på prinsipppløysa: dei prøver å framheve seg sjølv som demokratrar og varme forsvararar av demokratiske prinsipp i politisk arbeid. Men dei forkastar gladeleg dei same demokratiske prinsippa når dei finn ut at dette er mest teneleg for å motarbeide AKP og andre progressive aktivistar. Så hult er altså USV's forsvar av demokratiet!

Styret i Raud Front.

SV's BOIKOTT AV STUDENTERSAMFUNNET

Svar frå Raud Front-styret

Sidan hausten 75 har USV oppfordra studentane i Tromsø til å boikotte studentersamfunnet! Dei har ikkje berre nekta å stille sjølv, men nekta alle Svararar å halde innleiing, og til og med utnytta fleirtalet i NSU leiinga til å hindre at NSU sin politikk blei lagt fram i studentersamfunnet i Tromsø.

HYKLETSKE «STUDENTVENAR»

Med skrik og skral om at «nå må studentmassene bli politiserte», gjer USV alt dei kan for å knekke det politiske diskusjonsforumet til studentane - studentersamfunnet. Dei er fulle av bekymring for at massene skal bli lurt gjennom det dei kallar stud.samf.s «stalinistiske metoder» og «AKP dominerte». Dei seier at dei boikotter p.g.a. «tale og debattstilen» i stud.samf., og fordi «det er så mange AKParar der». Med dette stiller USV seg faktisk i spissen for kommunisthetsen, og dei som helst av alt såg at AKP blei fullstendig isolerte. Men kven tenar på at studentane blir oppmoda om å halde seg vekk frå møta? - Jau, sjølvstilt dei som har interesse av at vi studentar er minst mogleg opplatte av politikk.

USV SI PRINSIPPLØYE

I stud.samf. i Oslo er gjennomgangstenen til USV at dei vil ha meir demokrati d.v.s. fleire innleiarar. Arne Overein - USV i Tromsø, har villig innleiing der. Der betyr større demokrati at dei skal få meir tid på talarstolen. Her nekta dei til og med å diskutere møtetema og innleiarar med styret (jfr. invitasjonen i starten av semesteret.) Eit anna eks.: Stud.samf. ønska konfrontasjonsmøte mellom streikestøttekomiteen og streikestøttefronten. USV nekta SSF å stille (dei har vetorett i SSF), men ei veke seinare var det konfrontasjonsmøte, berre ikkje i stud.samf.s regi. Poentet til USV: Det var ikkje møtetema og innleiarar det var noko feil med, berre at stud.samf. arrangerte.

Statistisk Sentralbyrå - undersøking viser: STUDENTANE ER IKKJE «PRIVILIGERTE»

Det har i mange år vore spreidd usanne påstandar om studentane si privilegerte økonomiske stilling. Vi har fått høre at vi er kravstore snyltarar med romslege økonomiske kår, arbeidsskye element med egne bilar og at vi lever eit søtt liv.

Denne undersøkinga er ikkje gjort skikkeleg kjent, og det overraskar oss ikkje. Ho viser nemleg at: **FORBRUKET BLANT ALLE GRUPPER UNDER UTDANNING LIGG KLART UNDER GJENNOMSNITTET FOR TILSVARANDE ALDERSGRUPPER ALLES.**

Tabell for totalforbruk pr. mnd. i gjennomsnitt:	
Einnslege under 40 år	kr. 1.969
Ugiftte bortebruarar ved univ./høgskolar	kr. 1.766
Ugiftte bortebruarar ved lærarsk./DH-sk.	kr. 1.660
Ugiftte bortebruarar ved yrkesskolar	kr. 1.285
Gymnasiastar	kr. 1.185

Vi ser at totalforbruket ligg ca. 10 prosent under gjennomsnittet når det gjeld studentane. Yrkes-skoleelevane sitt forbruk er heile 35 prosent lågare, mens gymnaselevane kjem endå dårlegare ut.

Undersøkinga viser vidare at

ikkje debattklimaet så mykje betre i DNS i Oslo enn her? Eller er det kanskje færre AKParar i salen der?

«KVIFOR SAMARBEID?» SPØR USV OG STREIKESTØTTEFRONTEN

Raud fronten har sagt at SSF sin politikk treid å «skjeme arbeidarar i streik frå småborgarleg støtte frå studentane», og mot «oppsvulma kampfond» er streikesabotasje og ikkje streikestøtte.

Etter dette har USV og Streikestøttefronten lurt på kvifor ki da ønskar SV-arar som innleiarar og deltakarar på møta - «ønskar vi samarbeid med streikesabotør-ar?»

USV må ha misforstått invitasjonen frå Raud Front-styret om å diskutere innleiarar og møtetema med styret. Når vi har

No har Statistisk Sentralbyrå gjort ei undersøking av forbruket til studentane og skoleelevane, og ho slår ein gong for alle fast at desse påstandane ikkje stemmer med dei egentlege forholda.

utgiftene til mat (heime og på kantina), bustad, lys og brensel utgjør ein forholdsvis større del av det månedlege forbruket for utgiftede studentar som bur borte enn for andre einslege. Og einslege studentar sine utgifter til drikkelarar og tobakk er 25 prosent lågare enn gjennomsnittet. Endeleg bruker studentane berre 1/3 av det vanlege beløpet blant einslege til kjøp, drift og vedlikehold av kjoretøy.

For dei fleste av desse tala er det same tendens for gifte studentar og, med og utan born.

KORFOR TEIER PRESSA OM DENNE UDERSØKINGA?

Dei usanne påstandane om at studentane lever i sus og dus, at dei alle som ein snyltar på samfunnet og aldri gjer eit skikkeleg arbeid, har vore ein viktig del av taktikken for å splitte studentane frå andre grupper. Kor ofte har vi ikkje hørt at «studentene er seg selv nok, de har det bare bra og tenker ikke på svakstilte grupper

som pensjonister, funksjonshemmede»?

Statistisk SEntralbyrå si undersøking slår fullstendig beina under desse påstandane, og gjer det dermed vanskelig å påstå at «om studentene får mye, så er det andre grupper som får mindre».

Det er dette pressa ikkje tør sjå i auga, og derfor teier ho om undersøkinga.

STUDENTØKONOMIEN BLIR STADIG VERRE!

Dei siste åra har studentøkonomien vore utsett for harde åtak:

Husleigene og kantineprisane har stige kraftig. I løpet av 1977 vil f.eks. prisane på standardhyblar på Prestvatn stige med nesten 13 prosent, kantineprisane vil auke med over 10 prosent, semesteravgifta med over 30 prosent og dagheimsatsane heilt opp til 550 kr / månaden ka «Huskestua».

Samtidig med desse prisaukene har stipenddelen sokke frå 23,2 prosent til 18,5 prosent på to år. Det vil seie at ein stadig større del av utgiftene må finansierast ved lån eller eige arbeid.

Op låna skal betalast attende med 6,5 prosent rente. Tilbakebetalingstida var i 1964 i gjennomsnitt 9 år, mens Lånekassa no har ytra ønske om at tilbakebetalingstida skal utvidast frå 30 til 40 år.

EINSKAP MELLOM ØKONOMISK UNDERTRYKTE GRUPPER!

Skal vi slå tilbake alle tilbakeme utsett for saklig debatt og opplysning som virkelig kan samle store deler av Tromsøs studenter, noko dei og seier dei ønsker!

Skal vi slå tilbake alle forverringstiltaka treng vi EINSKAP!

Progressiv Front/Delegatgruppa

To linjer i Streikestøttearbeidet, KONFRONTASJON MELLOM SSF OG SSK

Studentavisa har foretatt et intervju med Streikestøttefronten og Streikestøttekomiteen på Universitetet. De besvarer her en rekke spørsmål som red. mener er viktig for å få slått fast

viktigheten av streikestøttearbeid, også ved Universitetet. Vi ønsket også gjennom spørsmålene å komme fram til kriteriene for, og linjene i, et reelt streikestøttearbeid.

Hvordan drive streikestøttearbeid på Universitetet, - er det å drive streikestøtte utenfor fagbevegelsen å forsøke å konkurrere med fagbevegelsen? Hvordan drive støttearbeid utenfor Universitetet? (F.eks. løpeseddelutdeling)

Streikestøttefronten er en front som er bygd opp på Universitetet, og kan aldri erstatte solidaritet i klassen. Situasjonen i dag er at klassebevisstheten og solidariteten er så lite utviklet når det gjelder å støtte de mest framskredne kampene i arbeiderklassen. Dette gjør det i dag nødvendig å organisere streikestøttearbeid utenfor klassen. En viktig del av streikestøttearbeid på Universitetet er også å bidra til å politisere, og dermed bidra til at flere erkjenner arbeiderklassens ledende rolle i kampen for sosialismen. Vi mener derfor at det er viktig at streikestøttearbeid drives ut fra et perspektiv hvor en marxistisk analyse ligger til grunn, kort sagt en sosialistisk

i å styrke arbeiderklassen, noe de ville gjøre om de ga politisk og økonomisk støtte til streikekamper. Her i Tromsø er støtte til ulike streiker i hovedsak kommet fram fordi streikestøtteaktivister har gått i spissen for den. SSK mener at den mest verdifulle støtta arbeidere i kamp kan få er støtte fra andre fagorganiserte. Når fagbevegelsen i dag ikke er en kamporganisasjon, tilsier det at en streikestøttebevegelse utenfor fagbevegelsen er nødvendig. SSK mener at SSF saboterer streikestøttearbeidet, og en av grunnene til det er at de går mot at fagorganiserte driver støttearbeid utenfor fagbevegelsen. Det som blir konsekvensen av det er at arbeidere i streik bare kan gå gjennom forenings- og klubb-styrer for å få støtte.

SSF vil heller ikke sjøl gå utenom universitetet for å drive streikestøttearbeid. Hva det betyr så vi klart da SSF sa nei til å dele ut

Som streikestøtteaktivist synes jeg dessuten at erfaringene med løpeseddelutdeling ved bedriftene er svært positive.

Hvordan stiller dere til kampfond kontra innsamling for hver gang dette er nødvendig?

Vi gjennomfører nå en prinsipiell diskusjon med hensyn til oppretting av permanente kampfond. Dette blir sannsynligvis avklart på det neste møtet i fronten. Kampfondene gir streikestøtteorganisasjonene en tvilsom egentyngde i forhold til de aktuelle streikekamper så lenge disse er isolerte. Isolerte kamper i klassen som i utgangspunktet ikke oppnår spontan støtte og solidaritet kan derfor bli avhengig av disse, og innses ikke nødvendigheten av at det primære er å utvikle støtte i klassen sjøl.

SSK: Både kampfond og egne innsamlinger til streiker er nødvendig. I startfasen av en streik er

Komplekset er altfor stort til at det her kan behandles utførlig, men vi vil poengtere at SSF er en front med en plattform og en praksis som kan samle alle sosialister fra de forskjellige politiske grupperingene. Dette demonstreres ved at så politisk uenige grupper som KUL og USV i samarbeid med utmeldte fra m-l-bevegelsen, og uorganiserte sosialister arbeider sammen.

Dette fordrer at man legger fram motsigelsene slik at politikken kommer klarest fram, og at man ikke får et skille mellom front og parti når det gjelder politikken. I fronten er vi ikke «demokratisk innstilte mennesker», men marxister, kommunister og sosialister slik vi er i våre representative organisasjoner. Dette for at nye medlemmer i fronten skal vite hvor vi står politisk, og som en forutsetning for at vi skal kunne føre usekteriske diskusjoner.

SSK: Sjølsagt er dette et alt for omfattende tema til at det kan bli behandla i si fulle bredde her. Men en kan si helt kort at f.eks. et kommunistisk parti har sine teorier om hvordan en streik bør føres, om støttearbeidet til en streik osv. Jeg antar det er kjent nok at medlemmer av AKP (m-l) jobber i SSK. Men dette betyr ikke at kommunister i Streikestøttekomiteen kan påtvinge medlemmer i fronten ei kommunistisk analyse av alle spørsmål som angår støttearbeidet. I SSK er det medlemmene som gruppe som diskuterer og tar avgjørelsene.

SSF påstår at de har bevist at SSK og AKP (m-l) er identiske. Dessverre for SSF er dette feilaktig. Slike påstander hører vi daglig fra folk som ønsker å vie livet sitt til å hindre kamper blant arbeidsfolk. SSF følger i fotsporene til disse, og felles for dem alle er at de prøver å bruke anti-kommunisme som våpen for å knuse ei fast og viktig støtte til arbeidsfolk i kamp. De unnlater med åpne øyne å se at SSK og AKP (m-l) er to ulike organisasjoner, med ulik politikk, forskjellige medlemmer, egen organisering osv.

Hva med støtte på arbeidernes egne premisser? Og hva ligger i begrepet betinget støtte?

Vi tar alltid standpunkt på et prinsipielt politisk grunnlag. Enten så støtter vi en streik, eller så støtter vi den ikke. Det kan selvfølgelig ikke være på tale å stille betingelser for støtten, men støtte til aktuell kamp forhindrer ikke at vi må foreta en sjølstendig politisk vurdering av den måten streiken føres på. Hvis ei sosialdemokratisk linje legges til grunn for måten streiken føres på, slik at dette kan føre til nederlag, mener vi det er politisk riktig å komme med kritikk. Følgelig mener vi det er galt å i enhver konflikt spontant å støtte de streikende på deres egne premisser. Hvordan et parti kan gå i en slik fallgrube er nettopp AKP sin uttrykte støtte til rederkapitalens aksjon på havna i Stavanger. Vi stiller oss også svært skeptisk til SSK sin støtte til Hitra-bøndene sine egne krav uten å ha foretatt en politisk

vurdering av disse, for deretter å avgjøre om det er riktig å støtte. SSK: Vi støtter streikende arbeidere på deres egne premisser. Vi stiller ingen betingelser for støtta når vi har vedtatt å støtte en streik, og vi prøver å yte den støtta arbeidene ønsker. Tydelig var dette f.eks. under boikott-kampanjen av Wollebekk Champignon.

Når det gjelder betinget støtte så vet vi f.eks. at SV under enkelte streiker har satt visse «krav» til disse for at de skal få støtte. Eks: Det må være en falletallsstreik, den må ha brei støtte, må ikke være en «AKP-streik» osv. Dette er støtte som ikke duger, - det stilles hele tida krav om at arbeidene må gjøre slik og slik for at de skal få støtte. Dette er press mot arbeidere i streik. Vi så også under Tromsfisk-saken at NKP skulle «støtte» kampen om arbeidene fulgte Hovedavtalen, kvitta seg med Christie osv. Dette er ikke støtte til arbeidsfolk i kamp, det er forsøk på å få arbeidere til å danse etter sin egen pipe.

Hva ligger i begrepet rettfærdige streiker?

Kapitalismen er i seg selv et urettferdig system fordi arbeideren aldri under kapitalismen får betalt for det arbeidet han utfører i produksjonen. Begrepet rettfærdighet eksisterer derfor ikke under kapitalismen ut fra arbeidernes synspunkt. Derimot kan det forstås som en streik er rettfærdig dersom man fokuserer på arbeidslønna som skjuler dette forholdet, og dermed bidrar til å fastfryse en rettfærdighetsideologi. Det er derfor irrelevant å snakke om rettfærdige og urettferdige streiker, og en illusjon å påstå at alle kamper er rettfærdige.

SSK: Streikestøttefronten har spredd mye rart om hva SSK mener med rettfærdige streiker. SSK mener kort og godt at en streik er rettfærdig dersom den forsvaret arbeidsfolk sine interesser, og styrker deres stilling i forhold til borgerskapet. Det er medlemmene i SSK som avgjør om en streik skal støttes eller ikke. Det kunne vært interessant å vite hvilke kriterier SSF legger til grunn når de vurderer hvorvidt en streik fortjener støtte eller ikke.

Hva ligger i begrepet «Enhet studenter-arbeidere», og hvordan realiseres denne?

Arbeiderklassen er i motsetning til studentene en homogen klasse ut fra sitt forhold til produksjonsmidlene, idet den ikke eier annet enn sin egen arbeidskraft. Studentene står ikke i denne stillingen i forhold til kapitalen og må derfor erkjenne arbeiderklassens ledende rolle ved hjelp av «studier». Det er en selvfølge at «enhet arbeidere-studenter under arbeiderklassens ledelse» er en meget bedre parole fordi den nettopp påviser det nødvendige i at klassen selv er den drivende kraften. Dersom parolen «enhet

SSK: «... viktig å spre riktig informasjon».

streikestøttefront. Dette er absolutt påkrevd, fordi mellomlagene er underlagt borgerlig ideologi og rettfærdighetsforestillinger.

Ei organisering i mellomlagene er ikke noen parallell organisering til fagbevegelsen, men tendensielt kan støtte fra slike organisasjoner bidra til å avskjerme solidariteten i klassen. Dette kan resultere i at sosialdemokratiets linje slår igjennom ved at kampen gjøres avhengig av støtte utenfor klassen.

SSF har ikke noe prinsipielt imot løpeseddelutdeling utenfor arbeidsplassene, men dette må vurderes ut fra den konkrete situasjonen. Vår erfaring er at den generelle studentthetsen som hersker idag, og de negative reaksjonene på dette er så sterke at løpeseddelutdeling ikke er en styrke for kampen.

Streikestøttekomiteen (SSK) Situasjonen i fagbevegelsen nå er at arbeideraristokrater sitter med makta i de fleste klubber og foreninger. Arbeideraristokratiet er et skilt som ikke er interessert

løpesedler på 3 bedrifter, etter forespørsel fra de oppsagte på Furuholmen.

Når det gjelder studenter og streikestøttearbeid, så har det gjennom flere streiker vist seg at studentene spiller en viktig rolle. Det er viktig at studentene tar stilling til kamper i arbeiderklassen, og svært mange velger riktig side. Men den støtta vi gir må ikke bare bli verbål støtte, men en reell politisk og økonomisk støtte.

Spesielt til løpeseddelutdeling utenfor bedriftene, så er det ofte bare studenter som kan påta seg den jobben. Men det er nødvendig om ikke de borgerlige avisene skal få monopol på å deke streikser. Som regel vrir og vrenger de på sannheta til den er ugenkjennelig, eller de tier om kamper som pågår. Korrekt informasjon er viktig for å opparbeide støtte til streiker, og viktig for at erfaringene fra en streik skal bli hele klassens eiendom.

økonomisk støtte av avgjørende betydning. Rask økonomisk støtte kan sikres bare gjennom et kampfond. Det vil alltid ta en viss tid før den organiserte innsamlinga til en streik kommer skikkelig igang, og dersom arbeidene skulle være nødt til å vente på den, ville dette kunne hindre effektive streikekamper.

SSF har gått mot kampfondet til SSK helt siden det ble oppretta, de hevder at det fører til isolasjon av de streikende.

Hvordan kampfondet kan føre til isolering vet vi ikke, vi har enda ikke sett eksempler på det under streikekamper. Vi har tvert om sett at bevilgninger fra kampfondet kan bety svært mye, og et viktig spørsmål til alle som vil støtte streiker må derfor bli: Hvem skal man stole på når det gjelder organisering av støttearbeidet, SV, KUL eller arbeidere som sjøl har vært ute i kamp.

Hvordan vurderer dere forholdet mellom parti og front?

STREIKESTØTTEFRONTEN

Streikestøttefronten består av USV, KUL og uorganiserte sosialister. Fronten er demokratisk oppbygd hvor hver mann har en stemme, og ikke slik Rød Front påstår i en løpeseddel at USV har vetorett.

Fronten er organisert på universitetet, og har som sitt primære mål å støtte arbeiderklassens kamp politisk og økonomisk. Det siste er spesielt viktig fordi sosialdemokratiets politiske og ideologiske ledelse kombinert med regjeringsmakt, og en økonomisk høykonjunktur etter krigen har bidratt til konsolidering av en reformistisk politikk i klassen.

FAGFORENINGENE OG BORGERSKAPETS ROLLE

Hvorfor er det idag aktuelt å opprette streikestøttefronten? Bakgrunnen for å stille spørsmålet må ta utgangspunkt i arbeiderklassens organer og påpeke funksjonen til disse under seinkapitalismen. Det er også viktig i denne sammenheng å analysere den formen streikekampene har tatt i forhold til organisering.

Det blir med andre ord nødvendig å analysere fagforeningenes rolle. Fagforeningene er en innenomkapitalistisk institusjon til formål å heve prisen på arbeidskrafta. Det primære er den sosiale funksjon at salget skjer til best mulig pris, og dermed garanteres en produksjon av lønnsforholdet. Reformismen er den trade-unionistiske politikken innen fagforeningene hvis primære oppgaver er å heve prisen på arbeidskrafta. Lenin karakteriserte dette som arbeiderklassens borgerlige politikk.

Borgerskapets rolle vil derfor være å få kontroll over arbeiderklassens organer og dermed bedre kontroll med prisen på arbeidskrafta. I Norge har sosialdemokratiet gått i spissen for fagforeningenes inkorporering i det statsapparat under dekke av at dette vil gjøre det mulig å føre en mer rasjonell økonomisk politikk. Det juridiske uttrykket for denne samarbeidspolitikken er Hovedavtalen og arbeidstvistlovene som binder arbeiderklassen til den borgerlige retten.

Sosialdemokratiet vil utfra det som er sagt knytte arbeiderklassens kamp til primært økonomiske spørsmål. Resultatet er at motsetningen mellom arbeid og kapital tilsløres og det framtrer som om utbyttinga forgår i selve bytteprosessen, noe som nettopp ikke er tilfelle.

arbeidere-studerer» stilles opp allment og gjelder alle studenter, er den en gal parole, fordi nettopp studenter har den samme objektive interesse som arbeiderklassen. Enheten under arbeiderklassens ledelse forutsetter en politisk forståelse av klassens ledende rolle i kampen for sosialismen.

SSK: SSK ser det som ei viktig oppgave å skape og utvikle enhet mellom arbeidere og studenter. Den måten vi kan gjøre det på er å arbeide for at store deler av studentmassen støtter rettferdige kamper blant arbeidsfolk, dessuten opparbeide støtte til studentenes kamper blant arbeidere. Gjennom slik støtte vil det bli smidd en enhet som er viktig både for studenters og arbeideres kort- og langsiktige kamper.

Men det er viktig å være klar over at enheten med arbeiderklassen bare kan bygges opp gjennom et konkret støttearbeid, ikke ved at grupper av studenter sender ut et uttall av uttalelser med rettledning om hvordan kampen skal føres.

Den materielle støtten som er nødvendig for å føre en streikerkamp fram til seier vil foreløpig i liten grad komme fra klassen sjølv pga det lave nivået i klassekampen og sosialdemokratiets sterke stilling. Slik organisering må oppfattes som klassens svakhet, formulert som «uten streikestøttekomiteene ville vi vært null verd».

Arbeidere i kamp blir lett tvunget til å forstå sin kamp som en gruppes rettferdige kamp fordi de ikke oppnår støtte og solidaritet fra andre arbeidere. Det er derfor viktig å politisere streiken og ikke utelukkende yte økonomisk støtte, noe som kan bidra til å avskjerme arbeidernes kamp.

Utgangspunktet for alt streikestøttearbeid må være arbeiderklassens stilling og objektive interesser under kapitalismen, nemlig at den er den eneste klassen som er i stand til og har interesse av å oppheve kapitalismen.

SSKs ROLLE I STREIKESTØTTEARBEIDET

SSKs utelukkende økonomiske støtte bidrar ikke til en politisering av kampen, men til en monopolisering av politikken i partiet. Og med Marx hevder SSF at dette er en ideologisk forestilling, en forestilling som begrenser arbeiderklassens kamp til det rent økonomiske, dvs. til klassens borgerlige politikk.

Parallellt med økonomismen opptrer humanismen. Man støtter en streik på et moralsk grunnlag utfra et begrep om rettferdighet. Rettferdighet er alltid rettferdighet i forhold til noe, enten i forhold mellom klasser eller grupper. Det er derfor relevant å spørre på hvilket grunnlag SSK støtter en streik på dersom det ikke er utfra arbeiderklassens interesser? Og i tilfelle hva dette andre grunnlaget skulle være dersom det ikke er utfra arbeiderklassens interesser?

Fronten er ny og ennå preget av mange uavklarte spørsmål. Vi vil oppfordre folk til å ta kontakt med oss gjennom de forskjellige instituttgruppene og delta i det praktiske arbeidet i form av å samle inn økonomisk støtte, spre propaganda og delta i studiearbeid.

SSF

Utbyttinga i selve produksjonsprosessen fremtrer ikke umiddelbart på samfunnets overflate, men først gjennom en analyse av de kapitalistiske produksjonsforholda.

En politikk som neglisjerer dette vil fokusere på arbeidslønna, dvs. rettferdigheta i krava.

SSF mener at SSK står for en slik økonomisme ved å støtte alle undertrykte gruppers rettferdige krav uten å legge arbeiderklassens perspektiv til grunn - og bidrar til å fryse fast det borgerlige samfunns oppsplitting i særinteresser. Arbeiderklassens ledende rolle underkjennes og klassen oppfattes i stedet som lidende. På denne måten sperrer SSK for at det utvikles enhet med arbeiderklassen på klassens egne premisser. Som sosialister i SSF bygger vi enheten med arbeiderklassen på et annet grunnlag.

STREIKESTØTTEORGANISASJONERS BETYDNING

Innledningsvis stilte vi spørsmålet hvorfor det idag er aktuelt å opprette streikefronten. Skjerpninga av klassekampen i 70-åra har nødvendiggjort organisering av arbeiderklassen i særskilte streikekomiteer ved at de lovlig valgte fagforeningene settes til side. Dermed oppnåes ikke støtte fra fagapparatet. En streik er derfor i utgangspunktet politisk ved at den bryter med det borgerlige legalitetens og fagapparatet som er en innenomkapitalistisk institusjon.

Det at den materielle støtte som er nødvendig for å føre en streik fram til seier idag bare i liten grad kommer fra andre deler av klassen, gjør det nødvendig å organisere streikestøttearbeid i form av permanente streikestøtteorganisasjoner utenfor klassen og dens organer.

Forholdet til streikebryteri?

Det at noen tar andres arbeid må bekjempes, om nødvendig med harde metoder. Dette er en sak de streikende må ta i egne hender for å oppnå den politiske effekten.

For det første at kapitalen får realisere sin profitt, og at forståelsen for kampen, og støtten øker. Trakkassering av enkeltindivider og steinkasting i nattens mulm og mørke kan ha en kriminaliserende effekt, fordi det ikke framgår av handlingen hvem som står bak, og da hjelper det lite å komme trekkende med et sitat fra 20-årene for å legitimere dette. Vi er ikke prinsipielt imot at i en skjerpet situasjon hvor arbeidere i kamp ber om støtte, kan studentene og andre tre støttende til. Dette må imidlertid vurderes ut fra den politiske situasjonen. Når Norgas-arbeiderne i 1970 avviste tilbudet fra studenter om å stå streikevakt, er dette uttrykk for en politisk forståelse for at en slik hjelp kan hindre støtte fra andre bedrifter.

SSK: Streikebryteri er å stjele arbeid fra andre, det er å minske slagkraften i enhver streik. Det er

viktig at produksjonen stopper opp når arbeidere streiker. Det rammer kapitalen rett i hjertet, og ei streik har lettere for å vinne fram!

Kampen mot streikebryteri har stolte tradisjoner i Norge. SSK mener at militant kamp må om nødvendig brukes for å fjerne streikebrytere. De fortjener ikke noen annen behandling. Rudolf Nilsen kaller streikebryteren for «fredløs niding», og det skal han fortsette å være. Streiker ble i en temmelig lang periode etter krigen brukt som kampmiddel, følgelig kunne det ikke være noe streikebryteri. Mange erfaringer fra kamper mot streikebrytere er derfor gått tapt - men det er viktig å bruke disse erfaringene, gjenreise opinionen mot streikebryteriet. Karakteren av streikebryteri har ikke endra seg. Det er forsåvidt forbausende å oppdage at SSF, som bedyrer at de vil bidra til å bekjempe legalismen i fagbevegelsen, både under Champignon-streiken og Hustad-streiken gikk mot den militante kampen som ble ført mot streikebryterne.

HVORFOR STREIKESTØTTEARBEID PÅ UNIVERSITETET?

- av Streikestøttefronten -

Erfaringer fra de siste års streikekamper viser at velorganisert og strekt støtte- og solidaritetsarbeid er avgjørende for de streikendes kampkraft.

Organisering av permanent støtte- og solidaritetsarbeid utenfor arbeiderklassen, krever en bevisst forståelse av studentenes posisjon innenfor samfunnsformasjonen. Som studenter står vi ikke i noe umiddelbart forhold til den kapitalistiske produksjonsprosess. Ulik klassebakgrunn og ulike perspektiver på framtidig klasstillørighet møtes i studentmassen. Det er derfor en illusjon å tro at studenter som gruppe, ut fra sin objektive stilling i samfunnet, skulle ha sammenfallende interesser med arbeiderklassen. Det er viktig å slå fast at studenters enhet med arbeiderklassen bare kan bygges på politisk grunnlag, som innebærer at den enkelte student ut fra overbevisning og i praksis inntar arbeiderklassens standpunkt.

Dette krever utvikling av de politiske diskusjoner om perspektivet i arbeiderklassens kamper, og at vi relaterer vår egen situasjon og interesser i forhold til dette. Bare slik kan en langvarig og forpliktende allianse mellom arbeiderklassen og grupper innenfor mellomlagene utvikles.

Småborgerskapet og de øvrige deler av mellomlagene står i forskjellig forhold til de to hovedklasser, og deres livssituasjon og interesser berøres på ulike måter etter hvert som kapitalismen utvikler seg. Forandringen av livs- og arbeidssituasjon som utviklingen av kapitalismen stadig påfører disse gruppene, fører ofte til en politisering av dem som ikke nødvendigvis faller sammen med arbeiderklassens interesser. Erfaringene viser snarere at mellomlagene spontant utvikler småborgerlige forestillinger og illusjoner. Dette har sitt økonomiske grunnlag i det at de ikke står i noe umiddelbart forhold til produksjonsprosessen, hverken som arbeidere eller kapitalister, og således bare møter kapitalismen på sirkulasjonsplanet.

Den ovennevnte spontaniteten utvikler seg i to retninger, avvísning av enhver støtte til arbeiderklassens kamper, og på den andre side, oppkomsten av grupper som yter økonomisk støtte ut fra småborgerlige rettferdighetsforestillinger.

I år småborgerskap og mellomlagsgrupper går til kamp og stiller krav, må disse kravene alltid vurderes i lys av arbeiderklassens interesser og kamp. Støttearbeidet for disse gruppene kan dermed ikke bindes i almen paroleform, men må i hvert enkelt tilfelle grunnes ut fra konkrete analyser av de faktiske aksjoner og krav slik at deres politiske karakter og funksjon kan bli klarlagt. Betinget støtte,

dvs. støtte til visse av kravene og visse initiativ, kan tenkes. En konkret analyse av enhver kamp i arbeiderklassen, er selvsagt også nødvendig. Det eksisterer ingen garanti for at arbeidere i kamp handler i samsvar med arbeiderklassens objektive interesser.

Streikestøtteorganisering som reises med basis utenfor arbeiderklassen må alltid være klar over grunnlaget, begrensningene og perspektivene. Med det forholdsvis lave nivået arbeiderklassen befinner seg på idag, er arbeiderklassen sjølv bare i utilstrekkelig grad i stand til å mobilisere den støtte og solidaritet som er påkrevet for å føre en kamp fram til seier. Streikestøttearbeidet utenfor arbeiderklassen kan aldri ha samme funksjon eller oppveie økonomisk støtte og solidaritet innenfor klassen selv. Bare bevisst arbeid for enhet og solidaritet innen arbeiderklassen, kan føre til varige seire og bringe kampen framover. Dette må være perspektivet på vårt støttearbeid.

Konkret vil dette bl.a. bety at vi tar hensyn til og forsøker å minimalisere muligheten for at borgerskapet og dets allierte, skal kunne hette mot streikende arbeidere fordi er «kontrollert av fremmedelement i form av støttekomiteer utenfra...», og slik forhindre støtte fra andre grupper av arbeiderklassen.

Komiteens oppgave ved siden av å informere om, og drive økonomisk støtte til arbeidere i streik, blir å fungere politiserende på universitetet gjennom å utvikle forståelse for arbeiderklassens kamp mot kapitalen og for sosialismen. For å trekke flest mulig med i arbeidet, organiseres komiteen som en front. Med en slik organisasjonsform, der forskjellige politiske grupperinger vil være representert, er det helt avgjørende at alle politiske spørsmål og motsetninger diskuteres åpent, og at en er villig til å inngå kompromisser innen rimeighetens grenser. Den politiske plattformen for Streikestøttefronten (SSF) er derfor et minimumsgrunnlag. Fronten favner aktivister fra ulike sosialistiske grupperinger og uavhengige sosialister. Den støtte vi gir, må være enhet av økonomisk og politisk støtte. Spesielt i en tid med oppsving i streikekamper, er dette viktig. I en situasjon med flere streiker samtidig, kan det bli snakk om å vurdere til hvilke streiker støtten skal prioriteres.

Dette forutsetter at medlemmene i fronten arbeider ut fra en klar politisk forståelse etablert gjennom demokratiske diskusjoner.

MARITIM CAFETERIA Stedet for god og rimelig mat.
PEPPERMØLLEN MAT & VINHUS... Stedet for mat og miljø.
FISKEKROGEN Stedet for havets delikattesser.
SJOMANNSKLUBBEN GRILL Stedet for en god bit.

STANDARDEN PÅ STORSTOGÅSEN STUDENTBOLIGER

Tilsvare standarden på Storskogåsen studentboliger, leia vi betaler?

Tirsdag den 1/3-77 behandlet, leieboermøtet på Storskogen, et skriv som er utarbeidet av Myrseth/Nilsen, og som behandler standarden på Storskogåsen. Skrivet ble sendt til styret i Samskipnaden i slutten av forrige semester.

Standarden på Storskogåsen blir her i særlig grad sett på i sammenligning med Prestvann studentboliger. Og den største standardforskjellen finner vi servicetilbudene på de to studentbyene.

I skrivet heter det blant annet:

«1.1 resepsjonstjeneste

Åpningstida på Prestvann er ca. 10 timer. På Storskogåsen er den 2,5 timer. I tillegg er åpningstida på Storskogåsen kun på dagtid, slik at det store flertall av studentene er på undervisning, lesesal m.v. på denne tida av dagen.

I motsetning til Prestvann skjer det ikke salg av aviser, brus og sigaretter m.v. på Storskogåsen. Det er ubrukbare muligheter for beskjeder, forespørsler m.v.

Posten blir ikke lagt i postkassene som på Prestvann, den blir ofte liggende, ikke omadressert og

verdipost ligger ubeskytta.

Mulighetene for inngående telefoner, er sterkt redusert på Storskogåsen. På Prestvann har en telefoner på rommene der en får melding om inngående telefoner. På Storskogåsen er en avhengig av at noen hører ringing fra et myntapparat. Myntapparatene er dessuten nesten ukentlig mer eller mindre i ustand.

1.2 renholdstjeneste

På Prestvann vasker Samskipnadens ansatte alle fellesrom utenom kjøkken.

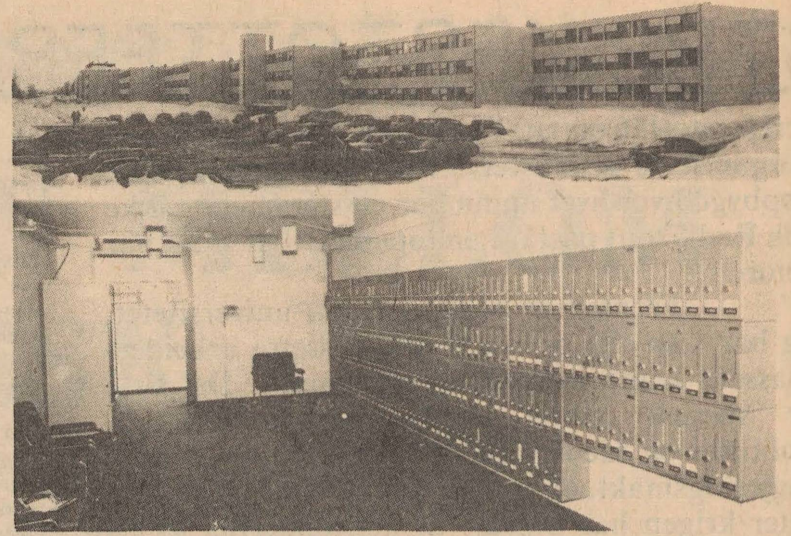
På Storskogåsen vasker beboerne ganger, trapper og utgang. En liten del av vaskinga dekkes av en ansatt i Samskipnaden. Det dreier seg vesentlig om løpende renhold av vegger, rekkverk, vinduer og dører.

Det er særlig når det gjelder servicefunksjoner at forskjellen er særlig merkbar. Det er en tydelig forskjell og det må være riktig å verdsette den det den koster. Samtidig kommer forskjeller som også er vesentlig ved at vi ikke har forsamlingsrom, ikke en stol eller et bord utenom kjøkken og hybel. På Prestvann finnes det et TV-rom og et rom der det står et bortennisbord.

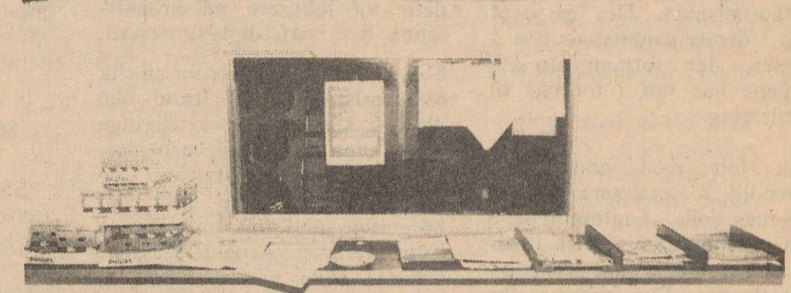
Denne forskjellen i standard må komme til uttrykk i husleia.»

Leieboermøtet vedtok:

«Leieboermøtet slutter seg til hovedinnholdet og konklusjonen i skrivet fra Myrseth/Nilsen. Møtet anmoder Samskipnaden om å legge fram ett forslag for styret i Samskipnaden som innebærer en generell husleiereduksjon på 10% for alle typer boenheter på Storskogåsen. Møtet presiserer at omkostningene til denne reduk-

Prestevann studenthjem.

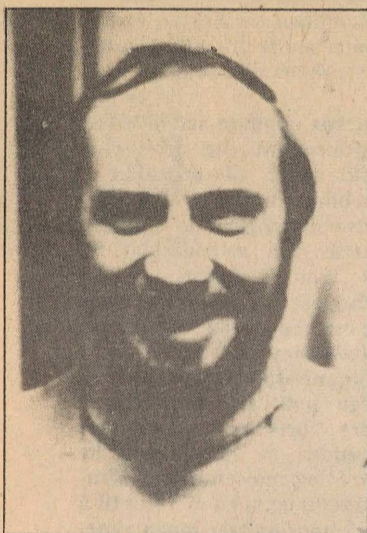

Storskogåsen studenthjem.

sjonen ikke må belastes Prestevann i form av høyere husleie. Møtet anmoder studentrepresentantene i Samskipnadestyret om å følge opp denne saka i Samskipnadestyret. Leieboermøtet ber om at saka blir behandla så

raskt som mulig i administrasjon og i styret slik at endringene kan komme raskt.»

Vedtaket var enstemmig.

Bjørn Kaldhol vil ha Alstadheim utvalgets innstilling gjennomført.

Alstadheimutvalgets innstilling

På styremøte 25/2 ble det vedtatt en endelig uttalelse fra S/Tromsø og Alstadheimutvalgets innstilling om den framtidige velferdsorganiseringa. Det var her utarbeidet to forslag til uttalelse, et fra studentrepresentantene og et fra Administrasjonen. Ikke uventet ble administrasjonens forslag vedtatt med 6 mot 4 stemmer. Denne uttalelsen er på mange måter ganske grotesk, da den godtar utvalgets forslag på alle punkter. Og der det er divergens, er det bare for å gå lengre enn utvalget i å true studentenes organiseringfrihet og innflytelsesmuligheter. F.eks. mener adm. at tilbakekallingsrett er uholdbart, da dette vil «forstyrre arbeidsroen i styret».

Det ropes også hurra over et framtidig elev- og studentting, valgt etter forholdstallprinsippet.

Studentrepresentantenes forslag til uttalelse ble altså nedstemt, men vil bli lagt ved som en «mindretallsuttalelse», og vil vel sannsynligvis ikke bli vurdert som noen «seriøs» uttalelse. Men i alle fall, slik lyder den:

HVA SKJER I SAMSKIPNADSTYRET?

Studentrepresentantene i Samskipnadsstyret vil gjennom Studentavisa prøve å holde studentene orientert om det som skjer i Samskipnaden. Det

er selvsagt ikke alt som er av interesse, men vi vil ta opp de sakene som er av størst interesse, og som har mest å si for studentenes velferd.

Forslag til uttalelse om NOU. 1976 : 33 «Velferd for elever og studenter»

1) Styret mener at alle utdanningsøkende over grunnskolenivå bør ha samme rett til velferdstilbud ut fra de behova som eksisterer for alle disse gruppene som helhet.

Styret er enig i at velferdstilbudet må bli sett på som en del av det totale utdanningsstilbudet på linje med studiefinansiering og undervisning. Nettopp fordi velferdstilbudet må være en integrert del av det totale utdanningsstilbudet må det presiseres at ansvaret for de utdanningsøkende velferd ligger hos skoleeieren/staten på samme måten som med studiefinansiering og undervisning.

2) Styret avviser utvalgets forslag om opprettelse av felles elev og studentsamskipnader for ulike grupper utdanningsøkende over grunnskolenivå innafor en by/studiesenter. Dette gjør vi fordi:

a) Dette vil i dag føre til en kamp mellom ulike grupper utdanningsøkende om allerede eksisterende ressurser som er så små at de er utilstrekkelige til og med for de enkeltgruppene som i dag disponerer dem.

b) Dette vil fremme den geografiske sentraliseringa og faglige uniformeringa som Stortingsmelding 17 la opp til. Vi mener at hver enkelt skoleslag må få økonomiske midler til rådighet

slik at de kan bygge ut egne velferdstilbud. Dette sjølsagt ikke til hinder for konkrete samarbeidsformer skoleslaga imellom når det gjelder velferdstilbud når dette tjener alle de impliserte gruppene.

3) Ut fra at styret avviser felles elev og studentsamskipnader ligger det implisitt at vi og avviser utvalgets forslag om elev og studentting. Dette desto mer fordi:

a) Styret finner det uakseptabelt at utvalget gjennom sitt forslag vil påtvinge de enkelte grupper utdanningsøkende en bestemt valgordning. Vi mener at de utdanningsøkende ved hver utdanningsinstitusjon skal selv bestemme sin valgordning.

b) Styret mener at tilbakekallingsretten er en forutsetning for ett reelt demokrati, og vi kan derfor ikke slutte oss til Alstadheimutvalgets flertall på dette punkt.

c) Styret kan ikke akseptere utvalgets klare skille mellom «den funksjon som består i å administrere konkrete velferdsgoder, og den funksjon som består i å være studentenes «fagorganisasjon». Studentenes representanter i Samskipnadens styre sitter der som representanter for sitt grunnplan for å ivareta deres interesser. Når det overordna prinsippet for studentenes arbeid i Samskipnaden (aldri godta tiltak som forverrer studentenes

økonomiske og sosiale situasjon.) kommer i konflikt med utvalgets forslag om samskipnader som er økonomisk sjølstendige og dermed juridisk bundne til forretningsmessig drift, så vil styret hevde studentrepresentantenes rett til uavkorta å fremme grunnplanets politikk.

4) Styret vil også gå i mot at prisene på Samskipnadens tjenester skal tjene som salderingspost for å bringe et budsjett i balanse. Dette betyr i realiteten at skoleeieren blir fraskrevet ansvaret for elevenes/studentenes velferd.

Prinsippet må være å fastsette prisene etter en fast nøkkel, ut fra hva som kan regnes som rimelig ut fra øvrige forhold. Saldering av budsjettet må være en sak for de bevilgende myndigheter.

Ut fra de gitte grunner vil styret avvise Alstadheimutvalgets forslag til organisering og finansiering av velferdstilbudene. Styret vil derfor gå inn for at hvis Alstadheimutvalgets innstilling blir vedtatt, så bør Student-samskipnaden i Tromsø fortsette som en egen samskipnad for studentene i Tromsø og ikke integreres i en felles elev og studentsamskipnad.

Valgordninga

Administrasjon har under utarbeidelse forslag om ny valgordning for studentene til Sam-

skipnadsstyret. Hva dette forslaget vil gå ut på, vet vi ikke enda, men det er vel ikke for fjernt å anta at forslaget vil innebære en innskrenkning av studentenes demokratiske retter.

Studenter får ikke være med på viktige møter

27. og 28. januar var det i Tromsø avholdt kontakt- og fordelingsmøter for samskipnadene i Norge. Dette er møter hvor representanter for alle samskipnadene og studentorganisasjonene i Norge møtes for å enes om felles rettenskap. Ingen studenter i Tromsø fikk vite om at disse møtene skulle være. Tidligere har det alltid vært med en representant fra SU på disse møtene. Denne gang fikk SU brev om møtene etter at de hadde vært, av hvilken grunn vites ikke. (Var kanskje administrasjonen redd for at folk fra de andre lærestedene skulle få vite hva som egentlig foregår her i Tromsø?) Stud.repr. har bedt adm. gi en skriftlig redegjørelse, men denne er pr. idag (6/3) ikke kommet. Det ble bl.a. på kontaktmøtet avgitt en uttalelse om Alstadheimutvalget. Her stemte representantene fra administrasjonen i Tromsø for uttalelsen uten at styret hadde avgitt uttalelse.

Stud.repr.

8 MARS - EIN SIGER FOR KVINNEKAMPTOGET!

Det vart to tog i Tromsø i år, «Samarbeidsbevegelsen» og 8. Mars-komiteen sitt. Studentavisa kontakta begge arrangørar for å få eit intervju om nokre synspunkter på, og erfaringer frå 8. Mars markeringa. Ingen frå «Samarbeidsbevegelsen» var interessert i å stille opp, - om mogleg skulle vi få ei skriftlig

oppsummering seinare.

Vi har fått eit intervju med Gunn Thorsnes - medlem av 8. Mars-komiteen her i Tromsø. Den uavhengige 8. Mars-komiteen vart skipa etter eit initiativ frå Kvinnefronten. Allereie før jul starta diskusjonen om komiteen sitt parolegrunnlag og organisering av arbeidet.

Studentavisa: Dere starta tidleg med 8. mars-arbeidet?

Gunn Thorsnes: Ja, Den internasjonale kvinnekampdagen har vore nedlagd i mange år, mange veit ikkje kva 8. mars er. For å nå desse trong vi god tid. Vi ynskte ein brei komite og ei brei markering av dagen. Vi trong god tid for å nå ut så breitt som mogleg med diskusjonane - få størst mogleg semje om parolegrunnlaget og sikre at ikkje alt vart usikkert til dei siste dagane slik «Samarbeidsbevegelsen» la opp til.

SA: Kva for betydning har 8. mars for kvinnekampen?

G.T.: Det er dagen da kvinner skal ut i gata og kjempe for sine krav. I år gjekk 530 i kamptog. Frå m.a. fiskeindustrien, Televerket, Tromsfisk gjekk dei ut på gata med krav som: Bevaring av arbeidsplassar, rett til fagorganisering, mot politiske oppseiingar, kampen for dagheimar, sjølvvald abort og mot pornografien, krav dei sjølsagt og kjempar for i fagforeiningar o.l.

SA: Komiteen stod på eit vedtatt parolegrunnlag. Var dette ei hindring i mobiliseringa?

G.T.: Nei. Grunnlaget var eit minimumsgrunnlag og tok utgangspunkt i dei viktigaste kvinnekrava i dag, både lokalt og i internasjonal samanheng. Parolane dekte dei krava det er bevegelse på, - sjølvvald abort, rett til arbeid, dagheim, kamp mot imperialismen osv.

Det andre toget uthulte kvinnekrava. «Rett til arbeid» hadde dei ikkje med, berre «fleire arbeidsplassar for kvinner». Ikkje «gratis dagheim til alle barn» men «fleire barnehagar», og det kan vere kva som helst frå kommunal dagmamma til korttidsbarnehage. Dei hadde heller ikkje med «solidarit med frigjøringsbevegelsene» og «kamp mot all imperialism», men: «Solidarit med undertrykte kvinner i andre land», dvs. nettopp dei parolane/krava som må kjempast fram om kvinnekampen skal føre fram til ful kvinnefrigjering, kutta dei ut!

SA: Arbeidet var organisert med fast ledelse, allmøter og lokal-komitear. Kva for røynsle ga det?

G.T.: Vår organisering var organisering for kamp og tok utgangspunkt i at kvinner skulle reise lokale krav men samstundes

kunne slutte seg til heile parolegrunnlaget. Dette var målsetjinga og eg trur den vart nådd i stor monn. Det var ikkje slik som SV/NKP hevda: «kvar kvinne - si parole» Gruppene hadde mykje å seie for å få størst mogleg semje om parolane. Dei fekk og trukke til seg mange som aldri tidlegare hadde deltatt i politisk arbeid, dette førte kvinnebevegelsen store skritt framover.

Det var og viktig å ha ein fast ledelse som kunne samanfatte arbeidet, få motsigelsar og usemje ut til diskusjon i gruppene. Vi gikk inn for ein komite i ledelsen som besto av organiserte og uorganiserte kvinner og ikkje partipresentantar med bundne mandat. Det synt seg å vere rett, 530 gikk i det uavhengige toget medan 290 gikk i partitoget.

Eg vil nemne at mange studentjenter gjorde et godt arbeid i 8. Mars-komiteen og i lokalgrupper. Dette styrka ein-skapen mellom studentjenter og andre kvinner.

SA: REservasjonsretten - vart mange kvinner «lurt med»?

G.T.: Nei, sjølsagt ikkje. REtten til å reservere seg fungerte

ovanfor dei som hadde lokale krav å reise men ikkje hadde tatt stilling til alle parolane. Å snakke om at nokon vart lurt med er kvinneforakt og ei kraftig nedvurdering av kvinna sin evne til å tenke sjølstendig.

SA: Det vart splitting av 8. Mars-markeringa i år og. Kva er ditt syn på dette?

G.T.: Det gikk to tog, eit uavhengig kamptog og eit partitog. Dette er eit uttrykk for dei to linene i kvinnespørsmålet. 8. Mars-komiteen ynskte å reise kvinner til kamp, ikkje berre formulere krava. Vi ynskte å bruke 8. Mars-arbeidet for å få resultat av kampen, (Ifr. Pornoaksjonen, jentene på Televerket osv.) SV/NKP-toget var eit uttrykk for ynskje om å splitte og nedlegge kvinnekampen. Vi veit kva dei gjorde med prisauken på dagheim, - abortspørsmålet.

Dei mobiliserte og hovedsaklig på hets imot oss, AKP/KF-dirigering osv. Eg meiner hetsen er eit uttrykk for at dei ikkje kunne angripe parolane våre, dei måtte difor mobilisere på hets. Dette syner veikskapen deira - dei kan ikkje diskutere politikken med oss. Vi greide å slå mykje av hetsen attende, men offensiven kom seint igang. Den må følges opp i kvinnekampen framover. Det var for mange som gikk i det andre toget, dvs. kvinner som står på våre krav, men som vart skremd av hetsen. Det er og naudsynt å avsløre og nedkjempe SV/NKP si line for kvinnekamp om denne skal ha framgang - dette klarte vi til dels i innspurten.

SA: 8. Mars er over. Kva med dei krava som vart reist? Kva lyt gjerast vidare?

Dei krava som vart reist er viktige krav. Dei jentene som gikk toget

må og gå i spissen på arbeidsplassane for å reise kampen gjennom fagforeningar og kvinnefrontgrupper. Det er viktig at kvinner organiserer seg og sjøl er med på å føre kampen vidare. Eg vil oppfordre alle som gikk i 8. Marskomiteen sitt tog til å slutte seg til Fagleg 1. Mai-Front, reise krava sine der og aktivt delta i arbeidet.

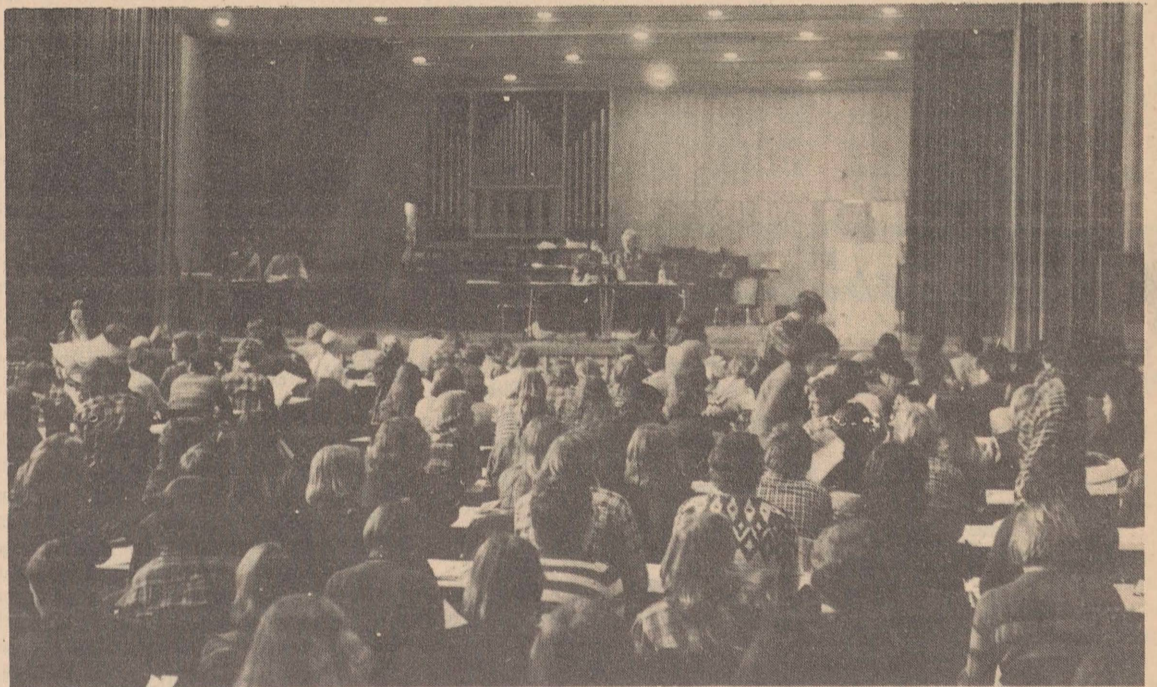
SA: Markeringa av 8. Mars vart avslutta med eit Festmøte i Fokus.

G.T.: Ja, man toget var det viktigaste. Det er eit stort skritt å gå ut i gata for dei krava kvinner har. Festmøtet var ein stor siger, det synte styrken i kvinnekampen. Vi greide å få fram at kvinner kan lage eit arrangement som er profesjonelt og på bølge med all anna kultur, og at dei beste kulturkreftene støtta oss. Når SV skryter av at arrangementet deira var «hjemmelaga» er dette berre koketteri. Vil SV/NKP leige Fokus til neste år, SKAL VI LEIGE KROKENHALLEN!!!

Heilt til slutt vil eg seie litt om parola «Forby Norsk Front». Det som har skjedd på «Oktober» syner klårt kor rett det var å stille denne parola. Eg oppfordrar alle dei som slutta opp om parola i 8. Mars-toget til å slutte seg til parola «FORBY NORSK FRONT» også i Fagleg 1. Mai-Front sitt tog!!

Målungsdomsrørsla på frammarsj i Nord-Norge

Andre helga i mars hadde Norsk Målungsdom (NMU) årsmøte i Bergen der til saman 250 utsendingar frå heile landet møtte. Av årsmeldinga kom det fram at framgangen det siste året har vore stor, sammanlikna med dei 3-4 siste åra. Det er no med 2.600 direkte innmeldte medlemmer i NMU, som er ungdomsorganisasjonen til Noregs Mållag. Framgangen har vore særskilt stor i Nord-Noreg. NMU har her fått fleire drivande lag og nye er i emning - særleg gledeleg er det at vi er i ferd med å få skikkeleg fotfeste i Finnmark.

Øverland langt oppi Gudbrandsdalen og Østerdalen og fortalde at folket der hadde ein dialekt som låg nærmare riksmålet enn nynorsken. Formannen i Riksmålsforbundet, Hjorth, masseproduserte ymse skrift med usakelege åtak på nynorsken, som NM ikkje hadde økonomiske ressurser til å svare på med. (Hjorth var mannen som organiserte hirden til Quisling og som var den ideologiske leiaren til NS i mellomkrigstida). Sett på denne

bakgrunnen blei den antifascistiske paragrafen vedtatt med eit overveldande fleirtal.

ARBEIDSPROGRAMMET

Her stod strida om ein skulle prioritere skolemålsarbeidet eller dialektarbeidet øverst. Det enda med at framleis skal skolemålsarbeidet stå på første plass. Elles var det semje om å skipe distriktslag i NMU. Det vil truleg bli skipa eit eige distriktslag for

Fra NMU sitt landsmøte den 12.-13/3.

heile Nord-Noreg før sommarferien. Åsmund Forfang blei vald til ny formann for organisasjonen.

Referent.

VEDTEKTENE. - MED ANTI-FASCISTISK PARAGRAF

Dei store sakene på landsmøtet var dei nye vedtektene og arbeidsprogrammet. I vedtektsstrida var det to vedtektsframlegg som stod mot kvarandre - det såkalla Lie-framlegget og Nordang-framlegget.

Mellom anna reiste Arnulf

